

Ha az ingatlan adásvételi szerződés nem eredeti érvénytelenségi, hanem csak bontó ok alapján semmisült meg, az illeték törlésének nincs helye. (Közigazgatási Bíróság 4847—1928. szám.) Nem lehetett a panasznak helyet adni a megtámadott határozatban felhozott okokból és szemben a panaszban előadottakkal különösen még azért sem, mert a panaszirat mellett bemutatott adásvételi szerződésre vezetett hivatalos záradék igazolása szerint a tulajdonjog telekkönyvi átírása is megtörtént és mert a panaszos részéről említett megtévesztés nem eredeti érvénytelenségi, hanem csak bontó ok, ennek alapján tehát az illeték törlésének az 1920. évi XXXIV. t.-c. 67. §-a értelmében sem lehet helye.

Az 5 éven belül elért vételár az árverési vételnél is vehető az illetékkiszabás alapjául. (Közigazgtási Bíróság 11.995/1928. P. szám.) Nem lehetett a panasznak helyet adni, mert a panaszosok által árverésen 8800 pengőért megszerzett ingatlan az árverést megelőző egy éven belül 11.700 pengőért cserélt gazdát és miután az ingatlannak árverésen történt megszerzése esetén az 1920. évi XXXIV. t.-c. 103. §-ának 1. bekezdése szerint ugyanazok a szabályok állanak, amelyek az adásvételre érvényesek, a 25. §. 2. bekezdésének 1. pontja alapján az ingatlan utolsó átruházása alkalmával elért vételár helyesen vétetett az illeték kiszabásának alapjául.

Ha a csere tárgyát képező ingatlanok két község területén fekszenek, mindegyik község csak a saját területén fekvő ingatlan, illetve a nagyobb értékű ingatlan fele értékétől követelheti a községi ingatlan vagyonátruházási illetéket. (Közigazgatási Bíróság 3804/1928. P. szám.) Az 1920. évi XXXIX. t.-c. 21. §-ának (3) bekezdésében és 104. §-ában foglalt rendelkezések helyes értelméből nyilván következik, hogy a városok ingatlan átruházási illetéket a csereügyletek után azokban az esetekben, amikor az elcserélt ingatlanok nem ugyanazon, hanem mint a jelen esetben, különböző községekben fekszenek, akár jogosított mind a két község vagy város ingatlan átruházási illeték szedésére, akár nem, csak a területükön fekvő ingatlanok, illetőleg az elcserélt ingatlanok közül a nagyobb értékű ingatlan fele értékéről szedhetnek ingatlan átruházási illetéket. És pedig annál is inkább, mert amennyiben mindkét község külön-külön vagy amennyiben csak az egyik község jogosított ingatlan átruházási illeték szedésére, a jogosított község beszedhetné a területén fekvő ingatlan teljes értékétől járó ingatlan átruházási illetéket, nem érvényesülne a törvény ama rendelkezése, amely szerint csereszerződések után csak a cseretárgyak egyikétől, és pedig a nagyobb értékű ingatlantól szedhető illeték. Ellenkező értelmezés esetén ugyanis — ha mind a két község

jogosított — mindkét cseretárgy együttes értéke szolgálna a törvény ellenére az ingatlan átruházási illeték kiszabásának alapjául, ha pedig csak az egyik község jogosított, ez a jogosított község szedne be annyi illetéket, amennyi a két községet együtt illetné meg, tehát a felekkel szemben nem érvényesülne az a ténykörülmeny, hogy csak az egyik község jogosított ingatlan átruházási illeték kiszabására és beszedésére.

Az öröklési illeték fizetésére a szerző fél köteles és közös birtoklás esetén az örökösársat terhelő egyetemlegesség csak akkor és annyiban érvényesíthető, amikor és amennyiben az illeték az elsősorban kötelezettől be nem hajtható. (Közigazgatási Bíróság 1660. számú elvi jelentőségű határozata.) Igaz ugyan, hogy a panaszolt határozatban felhívott törvényszakas 3. bekezdése egyetemleges felelősséget állapít meg arra az esetre, ha két vagy több személy jut közösen valamely dolog birtokába, de emellett ugyanennek a törvényszakasnak 1. bekezdése azt is kimondja, hogy az öröklési és ezzel kapcsolatos ingatlan vagyónátruházási illeték fizetésére a szerző fél köteles. Ezt a két rendelkezést egybevetve és figyelemmel az öröklési illeték kiszabásának alapjára és külésának megállapítására vonatkozó, a törvény 85. és 87. §-aiban foglalt rendelkezéseknek az értelme lényegileg egyezik az 1883:XLIV. t.-c. 95. §-ának azzal a rendelkezésével, amely szerint az adók és illetékekre az egyetemlegesség csak akkor és annyiban követelhető, amikor és amennyiben a tartozás az elsősorban kötelezettől be nem hajtható.

Az illetékért felelős kezés az elsősorban fizetésre kötelezett részére kézbesített fizetési meghagyás ellen fellebbezéssel élhet. (Közigazgatási Bíróság 23.589/1926. P. szám.) Igaz ugyan, hogy a bélyeghiány miatt felvett lelet alapján az illeték csupán F. I. terhére iratott elő és a fizetési meghagyás is neki kézbesítettett, de viszont a panaszost, aki a megleletezett fellebbezést F. I. nevében és képviselőjében a hatóságnál benyújtotta, az illetékszabályok 94. §-ának 3. pontja értelmében a benyújtott fellebbezés után járó illetékért kétségtelenül kezesség terheli, ennél fogva mint az illetékszabályok szerint fennálló kötelezettség alapján kétségtelenül érdekelt fél jogosítottnak tekintendő arra, hogy az illeték kivetéséről az ügyfélnek kézbesített fizetési meghagyásból értesülve, a kivetett és sérelmesnek tartott illeték ellen — a fizetési meghagyás kézbesítésétől kezdődőleg nyitva álló jogorvoslati határidő alatt — a saját személyében fellebbezéssel éljen. Az ettől való elzárás a kezességgel tartozókra nézve lehetetlenné tenné az azonnal való védekezést a helytelenül és jogtalanul kivetett illetékek ellen, ami rájuk nézve hátrányokkal járhat.

Ennél fogva a panaszos által beadott fellebbezést tárgya-